

Lục Tỉnh Tân Văn

Directeur Politique - L. MARTY
Adm. Gérant - NGUYỄN-V. CỎA
ADMINISTRATION
ET RÉDACTION :
 Saigon, Rue Cathala, 453-455 (1er Etage)

GIÁ BÁN :
 Nam-kỳ, Trung-kỳ và Cao-mán
 Một năm 6 \$00
 Sáu tháng 3 \$50
 Ba tháng 2 \$00
 Mua báo thì kể từ ngày
 mồng 1 và ngày 15 mỗi tháng
 mà phải trả tiền trước.

六省新聞
 MỖI TUẦN LÊ RA BA KỶ:
NGÀY THỨ HAI NGÀY THỨ TƯ VÀ NGÀY THỨ SÁU
 Mỗi số bán lẻ 0 \$04
 TELEPHONE N° 175 Adresse télégr. : LUCIENE-SAIGON

GIÁ BÁN :
 Bắc-kỳ, Lào, Đại-Nhập
 và Thượng địa.
 Một năm 7 \$00
 Sáu tháng 4 \$00
 Ba tháng 2 \$25
 On s'abonne sans frais dans
 tous les bureaux de poste.

POUR LES ABONNÉS, s'adresser
 à SAIGON : Aux bureaux du journal.
 à HANOI : Aux bureaux de Trung-
 Bắc-Tân-Văn.
 On traite à forfait pour les
 contrats de longue durée. Les
 prix sont payables d'avance.

MỤC LỤC

1. - Hội cần kiệm đã đến.
2. - Âu-châu điện-báo.
3. - Đoàn thể.
4. - Cách-trị nhập-môn.
5. - Nhơn dân an lạc.
6. - Thông báo.
7. - Hai chữ văn-minh.
8. - Báo việc quan.
9. - Hương trướng.
10. - Văn-uyên.
11. - Sự-phạm Học-khoa.
12. - Tin Đông-dương.
13. - Trình thám tĩa thuyệt.
14. - Đoàn thiên tiêu thuyệt.

HỘI CẦN KIÊM ĐÃ ĐẾN

Annam xin ghé mắt, ghi đề kể lâu dài

(Tiếp theo)

« Bài câu-lôm, câu-cá, từ-sắc, xó-hồ, là đều mọn của chi em tôi mua vui, lẽ phải tôi không nên nói đến, nhưng bởi phạm hi vô ích duy cần hữu công, cá ngày giờ thông thả ấy, phải chi chi em tôi làm hành làm mức đếm cho trẻ bán, thêu khăn thêu giày bỏ cho tiệm Annam bán, có phải là đặng thêm chút lợi cho nhà, đỡ chút công cho chúng chẳng? Tranh của chi, so nhan sống sắc chi mà quên cần đặng bạn tương tri ngư ông đặc lợi. Trong một sự so sánh của chi em tôi là một đều hại cho nhà, hại cho xã, hại cho chồng, hại cho con kè biết ngân bao. Xét lấy đó mà coi, bốn chi em ngồi sống chưa biết ai ăn ai thua, chứ đã thấy đũa ngoại-bang thù lợi trước hết; là phải tốn tiền mua đôi ba bộ bài, ngồi lại rồi, còn kè chi việc nhà còn hết mất còn, còn kè chi con đôi no cũng mặc. Ngồi lại rồi, lo tranh ăn thua với nhau, quên bộn bán «Min» bán cháo, bán-cam, bán-bò, bán-tôm-khò núp chờ kia, đợi cho cả bốn mỗi mệt rồi, đôi lòng rồi thì lợi. Nào kè chi là sạch đơ, lúc đôi gặp thì ăn, kè chi là mất rẻ. Chẳng ai mà xét tới tranh đấu nhau đó là giúp lợi cho bọn Khách-trú bán bài, bán mìn, bán cháo, bán bánh.

« Chẳng phải bấy nhiêu đó mà hết, còn một nỗi so nhan sống sắc là khác nữa. Nhôn-nha quần-áo, nhông-nhảnh chuỗi-kiềng, muốn cho xinh hơn, đẹp hơn, muốn tỏ mình giàu hơn, sang hơn mà quên hại cho chồng, hại cho con, hại cho xứ sở. mà cũng quên rằng mình giúp lợi cho ngoại-bang, vải của ra cho Khách-trú đem về lâu, năm nạo như nhai này. Nếu chi em tôi mà biết tí: Xứ Cà-mau là xứ muối nhiều, thử xem còi trần nằm chịu cho muối cần vài đem coi có hết máu không, hương chi nước ta không phải thanh, dân ta chưa giàu, nghèo là phần nhiều, mà chịu cho dân ngoại-bang, như là Khách-trú mỗi năm mỗi tên, đều có rút

bạc Nam-kỳ đem về Tàu, làm sao xử ta không mặc, dân ta không nghèo đói. Chi em tôi mà rõ vậy ắt không thêm một ngày đôi ba sắc quần sắc áo, không thêm mua năm bảy thứ khác, không có tranh nhau mà mua hai cục xương voi, chúng gạt là gù-ngà, bán mười lăm mười ba đồng một cặp; không tranh nhau mà mua dù tủa dù tụi, dù đó dù xanh, không tranh nhau mà mua giày kim-tiền giày cườm, giày nhung, giày gấm.

« Tôi mà nói cùng các anh tôi đoạn này, thật lấy làm khó mà cảm giột lụy. Vậy xin các anh để cho tôi than cùng chi em tôi đôi lời:

Chi em ơi

Biết thương chồng, biết thương chồng.
 Tựa kiếm của, rừng cần công;
 Mưa đưa chen so sánh
 Mà lời dao tam tủng.
 Hãy trao đời đũa hạnh,
 Đừng tiếc lục lùm hồ.
 Hàm hồ chi máu sắc,
 Ra chen lán phấn sêu.
 Liệu sao cho đặng phận,
 Danh tiết nước non còn.

« Tôi nói: liệu sao cho đặng phận danh tiết nước non còn, thái là lợi làm cho các anh rồi trí, chẳng rõ sao là đáng phận. Tôi xin giãi

« Chi em tôi mà muốn cho đặng phận thì có chi là hơn là trao đời câu từ-đức tam-tủng, ấy là lo cho đặng bày tròn, cho khỏi nhờ tiết gái. Lo việc tề-gia nội-trợ, chứ nài quân bố kinh xa, lo mà sửa-tráp nưng khăn, đưng nệ tề-mi cử-án.

« Chi em tôi mà biết thương chồng, sửa nễ-nếp lại cho có đức có hạnh, chẳng những lợi cho chồng, cho con, mà cũng lợi cho xứ-sở.

(Còn nữa).

MỘNG-HỰ-LẦU

ÂU-CHÂU ĐIỆN BÁO

(HAVAS)

Paris, le 29 Août 1919.

Dần hết đồ thần

Thương-hội Công-dông tuyên bố rằng sự đồ thần của dân về đám cao qua này đã bớt.

Trả tù giam A-lơ-măn

Liên-hiệp và cộng-hòa quốc nhất định tha tù giam A-lơ-măn về xứ, song muốn cho Liên-hiệp thả lần về cho tới hết hay là nửa chừng mà dứt, thì tại nơi Chánh-phủ với dân A-lơ-măn lấy mà thi hành cho trọn những điều giao kết.

Paris, le 31 Août 1919.

Từ hòa với nước Autriche

Thương-nghị Công-dối g đã xem xét từ hòa với nước Autriche rồi. Từ hòa ấy, bữa thứ ba (2/9) sẽ để giao cho Renner là đầu-phái viên nước Autriche; hạn cho nội trong năm ngày phải ký tên.

A-lơ-măn thường nhơn mạng

Vụ tiêu-tướng Pháp-quốc bị dân A-lơ-măn giết tại hành Berlin là kinh-đó nước A-lơ-măn, ngày trước, báo-báo đã có dấu và cũng có nói Pháp-quốc này cho Đô-hông Foch vẫn tội và bắt phạt tạ. nay có tịn Chánh-phủ A-lơ-măn chịu thường-mạng một triệu quan tiền. Nhà-nước Langsa lấy tiền ấy bố qua cho hội Hồng-hiệp-v của Liên-hiệp.

Đoàn-thể

Miễn anh bên chi cầu cầu.
 Dầu ai cầu tranh cầu rùa, mặc ai.

Tục rằng: Thế thương vô nan sự, đời chẳng chi rằng khó rằng khăng, bất luận việc gì, hề muốn thì đặng, bên chi thì thành, mà hề việc nọ thành, danh kia mới toại.

Trở ngược lại, tục cũng rằng: Thế thương vô dị sự, đời chẳng chi mà dễ mà đặng, bất luận việc gì, hề không nong-ná thì chẳng xong, không bên chi không hề nên việc; mà hề việc chẳng nên danh há nên chẳng?

Ấy vậy, bất luận việc gì, nên chẳng bởi tài lòng mình, muốn làm thì

phải làm cho nên, gặp rồi thì gỡ, gặp khó thì toan, chứ có thấy rồi thấy khó mà ngã lòng, chứ có nghe tiếng thị phi mà thôi chí.

Tôi dám đoán, trong sự anh em mình buộc chắc mỗi đây Đoàn-thể mà tranh cang lợi quyền ngày nay đây, là một đều to tát, là một đều tối cao tối trọng về sự tương lai của ta, há làm một giờ một ngày mà xong sao. Phải phải ngày, phải ngày công, phải bên chi mới đặng. Nếu phải bên chi mà anh em với nghe tiếng thị phi mà ngã lòng, thì làm sao cho nên việc.

*Xin anh bên chi cầu cầu,
 Dầu ai cầu tranh cầu rùa, mặc ai.*

Kể sự cái đoàn-thể của ta làm thất lợi nó mà đồn huyền rằng Nhà-nước căm, Chánh-phủ căm, anh em nghe làm gì. Nhà-nước Căm ta điều gì? Chánh-phủ của ta căm ta điều gì?

Việc mua bán là quyền của ta ai căm ta? Nếu ngày nay, ta đũa nhau để bước vào thương-trương biết đoàn-thể tới mua bán với nhau, giúp nhau cho dân giàu nước thành là đều hạnh-phước của Chánh-phủ chứ, có sao Chánh-phủ lại căm ta? Ấy là lời huyền anh em chớ nghe. Anh em muốn mua bán với nhau mà giữ bạc xây vắn trong nước, là đều hay, chẳng muốn mua bán với Chêc Chà rừ của ta về xứ là đều qui, chẳng có Chánh-phủ nào căm ta đến ấy đâu. Anh em chớ vội phiền Chánh-phủ.

Hãy lập tiệm thêm, hãy ra nghề thêm, Annam, nào ai nói mình là Annam, hãy cốt riết mỗi đây Đoàn-thể mà giúp nhau cho thương-trương vững bước. Muốn ăn uống, muốn mua chi, thì trước phải đến tiệm Annam và Langsa, nếu chẳng có sẽ đến tiệm dân khác. Hãy khuyên lon nhau, đũa bảo nhau, đũa-đức nhau, đũa đưng nưng nhau mà lần bước.

Đầu là Annam, ai là Annam, giàu có của, nghèo có công, công lợi của hiệp nhau, lập tiệm đi, lập cho mau, ra nghề đi, ta làm cho thông, Hiên

XA-BONG MAT-XAY
 Tờ nhất cỏi Đông-dương

Con ngựa một sừng

HAO-VINH Công-tý
 (HANG ANNAM)
 140th Rue Lefebvre, Saigon
 AGENT EXCLUSIF

SƯ-PHẠM HỌC-KHOA

Tin Đòng-dương

Mười mấy năm dư, Nam-kỳ đã lập ra nhiều hiệu báo, mỗi hiệu chuyên mỗi tôn chỉ khác nhau, song chưa hề có hiệu nào chuyên về khoa-học.

Vả lại lo mở mang nông-thương kĩ-nghệ, mà không lo mở mang đàng học-vấn cho đàng học tấn, thì có khác nào người biết mua dọt ưóc-át mà không lo lập nhà, biết sợ chết khát mà không lo đào giếng chẳng? Nay may có báo **Sư-phạm-học-khoa** của nhà in-Union xuất báo. Thật là hiệu đại ích cho khoa học Nam-kỳ và Trung-kỳ lắm đó, vì chẳng những hàng, thương-lưu thức giá đồng kính phục ý kiến, cho **Sư-phạm-học-khoa** là một hiệu báo quý trọng hơn hết trong xứ mà thôi, cho đến Chánh-phủ và Nam-kỳ Học-chánh cũng đều công nhận.

Phàm cha mẹ thương con, muốn cho con nên thân, mà chẳng lo cho con ăn học, há gọi mình thương con? Vậy nhà có con, chớ nên bỏ qua **Sư-phạm Học-khoa** này rất ưong. Hãy ráng mà mua cho con học.

Báo **Sư-phạm Học-khoa**, kỳ nhập-trương thứ đây, nghĩa là đầu tháng Septembre năm nay, thì xuất bản.

- Mỗi tuần lễ ra một số, trong số đây chia ra làm bốn phần:
- 1° Một phần tạp chí có đủ bài vở theo cách dạy, có đủ điều chỉ dẫn cách dạy trẻ cho thầy, lại cũng có nhiều bài vở khác giúp cho thầy các trường sư đẳng để dạy và có đủ điều quan báo về phần chức vị các trường sư đẳng trong xứ và về việc vận động trong qui ti.
 - 2° Một phần **Phân-thầy** có đủ, theo từ lớp Đòng-Ấu, Dự-bị và Sơ-học, những điều chỉ dẫn chắc chắn, cho thầy Giáo cùng là trò giảng, cách dạy theo bài vở phóng ra trong mấy xã, kết theo đó riêng cho phần học trò.
 - 3° Một lớp Đòng-Ấu (Phần học-trò).
 - 4° Một lớp Dự-bị (Phần học-trò).
 - 5° Một lớp Sơ-học (Phần học-trò).

Ba lớp này có bài vở phóng sẵn, dạy đủ cho các môn định học chương-trình đã định trong luật giáo-dục.

Thường thì báo **Sư-phạm Học-khoa** là một tờ báo, tay ông **Điệp-văn-Cương**, là Ngự-tiền-thống-sư Hàn-lâm-viện, trực-học-sĩ Giáo-sư trưởng Bồn-cống soạn ra, để cho người Nam-kỳ dùng, đã chịu cho Học-chánh-đường Nam-kỳ kiểm-duyệt và công-nhận. Thật sự lợi ích của tờ **Sư-phạm Học-khoa** rất nên to tát.

Trước hết, **Sư-phạm Học-khoa** chọn rờng những danh-vấn, nên cái tên chỉ **Sư-phạm Học-khoa** chỉ lấy sự truyền bố theo phép Langsa làm mẫu.

Sau là, dùng đề bỗ khuyết cho các trò-giám cùng là thầy Giáo làng không có học phép giáo-dục nơi trường **Sư-phạm**. Nương lấy **Sư-phạm Học-khoa**, Annam người nào có trí, có bằng-cấp Sơ-học, cứ do theo cách chỉ dẫn trong **Phân-thầy**, thì dạy đủ tất đàng công-hiệu chẳng sai.

Sau nữa, **Sư-phạm Học-khoa** hiệp cách giáo-dục trong các trường Sơ-đẳng lại cho in khuôn, in rập với nhau, chẳng trường nào dạy khác hơn trường nào. Mà bề hiệp cách giáo-dục trong xứ in như một, thì đó mới thật dạy y chương-trình

trong phép giáo-dục chung đã định năm 1918.

Ấy đó, sự lợi ích đàng đầu chứng lối tờ **Sư-phạm Học-khoa** xuất hiện là đó.

Ngoài các cơ chỉ ra trên đây, hãy còn cơ chắc-chắn khác nữa, chứng quả báo **Sư-phạm Học-khoa** là một hiệu báo đại ích hơn hết cho nhà ta. Là khi mới sắp bày, quan Toàn-quyền **Albert Sarraut** đã danh công-nhận lấy mà làm chủ-trương, ngài tinh rằng theo cơ thời này là cơ thời đàng lo chính-dầu phép học-vấn cho xã-hội, ngài chắc không có phương chằm nào mà nâng đỡ phép giáo-dục cho phân khối bằng **Sư-phạm Học-khoa**.

Đường ấy, nhà có con, có nên mua **Sư-phạm Học-khoa** cho con học chẳng?

Nên lắm, nên lắm! Nên mua **Sư-phạm Học-khoa** cho con học lắm. Chẳng tốn kém gì bao nhiêu, mua bài vở cho con tập-rèn mới trụng lể; Cha mẹ thương con không chớ để.

Giá bán và cách bán

Giá **Sư-phạm Học-khoa** trọn số định bán mỗi hai đồng bạc (12\$00) một năm, trả tiền trước.

Còn những xấp, rời, phụ cho những lớp Đòng-Ấu, Dự-bị và Sơ-học, thì bán riêng cho học-trò, theo lớp học, giá mỗi xấp hai đồng (2\$00) và cũng phải trả tiền trước.

Cách gửi những xấp phụ riêng cho, phần học-trò, mỗi tuần, cũng in như cách gửi báo **Sư-phạm Học-khoa** vậy; là cứ theo lời dặn của người mua mà gửi; thể thì học-trò học một tháng với nhau nhìn dặn gửi chung một bó cho Thầy-giáo, rồi Thầy-giáo phát lại cho. Làm như vậy đã tránh khỏi sự sơ-thất đọc đàng và khỏi trễ nải, mà lại khỏi tốn tiền gửi nhiều.

Chỗ nên ghi nhớ. — Nhận mua lấy báo **Sư-phạm Học-khoa** và các trường phu, thì để mà thấy biết rằng quanh năm, học-trò sơ-đẳng, bắt luận lớp nào, chỉ dùng có một cuốn sách học mà thôi, vì trong cuốn sách đó có đủ hết các môn học theo chương-trình. Đã đàng tiện lại còn đàng lợi: là thời tốn tiền mua nhiều sách vở như buổi trước.

Ấy vậy, Annam, người mà có chí muốn giúp cho sự giáo-dục thịnh hành, xin hãy thuyến lòng thân-bằng cổ-hữu và xui, đực đùm người mua báo.

Bồn-báo có chuẩn mua số huê-hồng (5°/^o) cho các thầy giáo cùng viên quan chức sắc nào có công rừ quên người mua báo thân tiền gửi đến cho Bồn-báo; nghĩa là được hưởng trong số tiền mua báo thân gửi đến, một đồng bạc, năm chiếm.

Bồn-báo cũng có rộng để cho người ở Saigon và Chợ-lớn mượn mua **Sư-phạm Học-khoa** trọn số mà không thể trả tất một lần, đàng phép trả góp như vậy:

Trả trước hai đồng (2\$00) rồi từ đây sắp về sau, mỗi tháng góp một đồng cho đến tất.

Muốn mua, xin hãy gửi ngay cho **M. Nguyễn Văn-Cửa**
 Quản lý **Sư-phạm Học-khoa**,
 155-157 — Rue Catinat — Saigon.
 Trước ngày 15 tháng Aout tới đây, vì thể thì không có chỗ mua được.

Kẻ trộm biết phép

Hôm trước thấy gare Nong có rắng trong gare xây ra việc mất trộm. Mất đồ tư thì chẳng là mấy, nhưng có mất của Nhà-nước một cây đèn bằng đồng giá đàng 6.7\$. Ông kiểm-nã làng Nong thân hành đến những nhà mấy đứa ăn trộm đồ có tiếng mà quả quyết rằng chúng nó ăn trộm đồ ấy, phải nhìn thì tha, mà chớ thì bắt dài.

Chúng nó doan kết rằng không. Ông kiểm-nã định không chịu, ép là rằng nếu chúng bây không lấy thì ông đưa khác trong bọn bây lấy, nếu chúng bây mau mau báo nhau đem đến trả lại thì tha, mà bằng như không chịu thì tao gông đá hết lểa quan rồi chúng bây sẽ biết phép.

Chỉng nó doan kết rằng không. Ông kiểm-nã định không chịu, ép là rằng nếu chúng bây không lấy thì ông đưa khác trong bọn bây lấy, nếu chúng bây mau mau báo nhau đem đến trả lại thì tha, mà bằng như không chịu thì tao gông đá hết lểa quan rồi chúng bây sẽ biết phép.

Chắc là các đọc-giã cũng lấy làm lạ mà đọc đến câu : Ông kiểm-nã làng Nong thân hành đến những nhà mấy đứa ăn trộm đồ có tiếng mà quả quyết v... . Vì làm sao mà lại dung-tụng cho những đứa trộm đồ có tiếng ư, mà làm sao anh kiểm-nã đã rõ tình hình, sao không bắt dài, đến khi gặp việc lạ tra xét một cách đẽ-dàng như kia, chẳng là anh kiểm có thông lung với bọn trộm ấy sao?

Nhưng không phải: Vấn là ở Xâu-nút-làng Nong có một đĩ kẻ trộm đến hơn mười đứa, trong đĩ ấy có ba đứa bị ăn phải dây. Nay hết tội được về, làm ăn theo phép không chừa, mà nghề cũ lại do ra. Tự rằng học, của cải, mớ gạo, ghè dĩa, thậm chí đến như trái mít, bụi đậu, cum lúa, dặng ở ngoài vườn của nghèo-nàn, hề hề cơ thì nó chẳng từ, mà hề hề ai động đến răng là quan hoặc là mưu phúc bất, thì nó chớ khi đem văng đến đối nhà, đem trâu bò hoặc chớ khi cơ v... thì nó đánh què tay què chân. Cho nên ít ai dám động đến.

Thời thì mùa nào tháng nào chúng nó cũng có đủ nghề mà khuấy nhiễu. Nhiều khi chúng nó lại khoe tài là lừng; Như là đêm nay ăn trộm nhà này, ngày mai qua nhà khác thuật chuyện lại cho mọi người nghe; không một chút nào hay thì cả; lại lắm khi thấy nhà họ có tiền, thì đến vay khéo vài ba chục chơi. Nếu không cho thì sự nó thù ghét nhà, mà cho thì khác nào đó quàng khống bẻ. Bởi vậy chúng nó lấy làm đắc thế không, coi phép luật ra gì nữa.

Cứ như việc trộm mới xảy ra ở gare Nong đó, thì đủ biết quá là chúng nó lấy chẳng còn chừa ai nữa, vậy mà anh kiểm-nã chỉ dùng chước đở khéo đó mà thôi, cũng chớ chẳng dám làm rõ mặt, cũng chỉ sợ nó thù.

Nhưng muốn trị chúng nó, tướng có chan gì cách, chỉ mong rắng quan trên ra tay thì đũa gian ác phải chừa mà nhân dân được yên thoả.

Dịch kiều ra chữ pháp

Một hôm râm, trăng sáng vắng, ở bên đường, dưới bóng cây u-thâm, nghe có người thiếu nữ buồng giọng thỏ-thê lu-lu mà dổ-đáp với những tiếng xi-xảo của một người đeo ba do-ớt cao-lớn giềng-giàng, lại có một người đàn bà nữa, cũng đứng đó ra đàng hết xua đi về già, chừng như cũng một vài thứ tự cho thân Bạch-mì nào đó.

Tôi đi qua đó chẳng hiểu họ nói những gì, nhưng chỉ nghe được câu tiếng tây dịch một câu kiều có lý thú nên ghi như sau này:

Người đàn bà liền giọng gât-giống mà là người thiếu nữ: Mi ngu lắm, không biết đường ăn củ khoai đưa chi cả. Thời thì cứ nói quách đi một câu rằng: Hà nguyên hai chữ đòng tâm; trái năm hai chữ òm cãm đợi ai. Có thiếu nữ nhìn ý một chút, rồi lén giọng g ậm-ừ rằng:

Mỗ đã đi đả già toa thì mỗ ác-tăng; mỗ đã đi đả e-mê toa thì mỗ e-mê; chớ đầu có đàng cái xăng tăng đi nữa thì mỗ cũng ác-tăng bực xương tẻ-mà!

Nhơn nghe cái câu là, (ôi bèn lập đi lập-lại để coi mọi-đề dire attende toi thì mọi attends; moi là dire aimer toi thì moi aimer; chớ đầu dans cái tent moi ai nữa thì moi cũng attends personne tẻ-mà!

Một người đọc báo gửi lại

Hạch-tuyên-sanh

Hạch-tuyên-sanh những trường Âu-học tại hạt Tiên-phước, hành chủ khảo:

M. Cao-trường; Hoàn-đạo Quế-son Đòng khảo: M. M. Nguyễn-Đỉnh-Vân; Giáo lữ Tổng bình: Trương-xuân-Quảng, Trương-Thắng-bình. Số học từ ứng thì 131, số trúng tuyển 28 (vừa trái vừa gãi).

Thăng-trưởng

Nguyễn-trọng-Khải, quản làng Hội-trưởng, tổng Việt-an, phủ Thuận-binh, hành Đãi-chiến, sung Thừa-phái bộ Hộ; thăng Hàn-lâm-Văn Cung-phụng.

M. Phạm-bá-Thuân, quản làng Đòng, bàn, tổng Ba-hòa, phủ Điện-bàn, làm Thừa-phái bộ Lại; thăng hàm Hàn-lâm Viên Cung-phụng.

M. Nguyễn-Thích, quản làng Phưng-Trạch đòng, tổng Phú mỹ, hạt Duy-xuyên, làm chức Phó-ông, tổng Phú mỹ; được thưởng cho Tụng-cử-phẩm bá-hộ.

Các viên Lý-trưởng kể tên sao này được thưởng Phó-ông Đàng, về việc năm ngoái, có công mộ binh được nhiều, và thể không sung tẻ.

Lý-cao-Khiet; Lý-trưởng, lập Đơ-Điễn, hạt Thuận-bàn, phủ Đức-Hoàng, hạt trưởng hạt Phụng-kỳ Đái, hạt Hòa-sơn, huyện Lập, hạt Trưởng hạt Tiên-phước, huyện Tiên-phước; Nguyễn-xuân-Viên, lý trưởng làng Mỹ-sơn, huyện Duy-Xuyên.

Tập âm thơ

M. Nguyễn-Khát, ham Thiên-hộ, (7-1) quản làng Hà-lam, phủ Thuận-binh được cái tên ham-lâm-Hộ-Quân làng An-quận, hạt Đòng-Đài, lập âm thơ hàm Hộ-lâm-Viên Đòng-hộ (8-2);

M. Nguyễn-Trương-Thích, quản làng Trà-kiên, hạt Duy-Xuyên tập bát phẩm Đột-trưởng.

Xe-hơi

Từ 1er août công-ti xe điện đầu giá cho thư tín ở Touraine có đầy 10; chấy Q. 1-như, ngày nào cũng có.

XA-BONG MAT-XAY
 DEN
 Về làm rõ liền
 Hiệu con Rồng
HAO-VINH Công-ty
 HANOI ANNAM
 301 - Rue Lefebvre, Saigon
 AGENTS EXCLUSIFS

SOCIÉTÉ DES TABACS
 DE L'INDOCHINE
 (Đông-dương Yên diệp Công-ty)
 Tư-bản: 6.000.000 fr.

Chính sở Công-ty tại **PARIS**
 Sở Cai-trị và công-xưởng tại **HANOI**
 Đồn-diện trồng thuốc lá tại **KIM-XUYỀN và VĂN-KHÉ**

Miền có những thứ sau này gửi bán trong các hiệu:

XI-GÀ. NINA.
 Thuốc chữa vẩn:
COQ (Con gà)

Thuộc vẩn:
FAVORITES. MÉTROPOLES

vấn vẩn
 Và thứ thuốc lá vẩn, chiếu khách, hiệu
PAGODE (Cái chùa)

KHOẢN CHẤT THỦY
 (Nước tinh khiết)
VICHY
 PHÁP-QUỐC-TUYÊN
VICHY CÉLESTINS
 Có bán nguyên cơ | Trị bệnh đau Thận, bệnh đau Bụng-quang, bệnh Phong- |
 và nước cơ. | Thuyên-tam-bệnh (Ké) — Đau máy chổ lết-lở.

VICHY GRANDE-GRILLE | trị bệnh đau đầu
VICHY HOPITAL | trị bệnh thương 11, trường 11, |
 và bệnh đái.

Mỹ nơi không đủ giá mao. khi mua phải chỉ cho trong
 thứ nước nào mình muốn dùng.

VICHY-ÉTAT BIÈU TÊ
SEL VICHY-ÉTAT là muối tự nhiên trong nước suối tự nhiên ra. —
 Có hộp và cơ ve.
PASTILLES VICHY-ÉTAT mỗi khi ăn cơm rồi uống chừng 2, 3
 hoặc thì dễ tiêu hóa.
COMPRIMÉS VICHY-ÉTAT dùng để cho mình đẹp nước xit
 (Môi-khi-chẩn)

*Confiance le mariage
 Mille quatre cent cinquante ex.
 Saigon le 6 3 Octobre 1919*

Cách làm mẩu tệ tiền

Viết thơ cho Hãng Annam, Hào-vĩnh Côngty, 146 bis Rue Lefebvre, gửi gởi contre-remboursement (cách tiền trao của lãnh nơi nhà máy thép) một hộp một trăm ve dầu Essence de menthe, hiệu Lô-Tiên, tốt nhất trong cõi Đông dương, giá là mười lăm đồng (15 \$ 00) mà thôi. Về bán lại cho trong vòng quen lớn một ve hai chát (0 \$ 20) — mỗi ve lời 50, một trăm ve lời 5 đồng bạc.

Bản một hộp lời 5 đồng bạc, mười hộp lời năm chục, một trăm hộp lời năm trăm đồng bạc!

Viết thơ đi, đừng bỏ qua dịp làm tệ tiền, uống làm. Bang đầu lời ít sau lời nhiều, bán buôn quen thói, làm giàu chẳng bao lâu!

Chớ không! Hãy coi cho kỹ. — Kể từ ngày nay một trăm người nào gởi thơ đến mà mua dầu trước, Hãng Annam Hào-vĩnh Côngty sẽ vui lòng gởi cho không một kilo xấp xỉ một cây thiệt, hiệu ngựa một sừng. (La Licorne), tốt nhất trong cõi Đông Dương hay là một ve dầu thơm Essence pour Lotion: Eau de Cologne, Quinine, foin coupé để làm đá một lít các thứ dầu thơm ấy), tuy thích ai muốn thứ nào cũng được!

Hãy viết thơ mau đi, đừng bỏ mất cơ hội làm tệ tiền uống làm;

Hãng Annam, Hào-vĩnh & Co
 146 bis Rue Lefebvre Saigon
 Kinh đồn.

CORDONNERIE-CHAPPELLERIE TONKINOISE
 GRAVERIE SUR METAUX ET MAHRES

TIÊM ĐÓNG GIẤY của tôi làm theo kiểu Langsa kèm thời.

Tôi làm kỹ cạo và thiết tinh bằng các thứ Da búp, dây kết và tinh phải giá không mất, chớ không phải như chớ khác làm pha Da-râu mà bán rẻ.

Tôi có bán nhiều kiểu nón Casque thiết nhẹ và chắc, lớp bằng Ni-zam bó Tráng và Vàng.

Tôi cũng có thợ giỏi khâu Con-dấu Bùn-dông, chằm Mò-bít da Cầm-thạch để mề.

Có sẵn Sách Mẫu (CATALÔ) đủ kiểu và các thứ mầu da gởi đi để Qui vị lựa.

FAN SI CÓ GIÁ RIÊNG.
 NGUYỄN-CHI-HÒA Kinh mới.

PHẢI DÙNG THUỐC BỔ VÀ TRỊ ĐÀM
 THIẾT HIỆU LÀ
ELIXIR TONIQUE ANTIGLAIREUX
 Của ông lương-y GULLIE

Từ tám mươi năm nay thuốc ELIXIR có chế đươg của quan lương-y GULLIE lấy làm thần hiệu trong những bệnh HƯ PHẾ, đau trong TÌ VỊ, đau sỏi TRÁI TIM, ĐAU GÁM, ĐAU MINH, RẾT VỎ DA, hoặc CHỐI NƯỚC, BỆNH KIẾT, BỆNH MÔ ĐAI, BỆNH CỨNG SHH CHỐC NGOÀI DA và bệnh có TRUNG LẠI TRONG BỤNG.

Ấy là một thứ THUỐC KỖ rất tên và rất hiệu nghiệm làm cho HUYẾT RA TINH KHIẾT. Những bệnh gốc bởi ĐÀM hay là MÁT phát ra thì uống có hay lắm.

BÉI KÌ thuốc trị ĐÀM nào mà không có dấu ký tên PAUL GAGE thì chớ đáng.

LẠI CÓ MỘT THỨ
THUỐC HOÀN XỔ
 nữa cũng rất trong thứ Elixir Tonique Antiglaireux của quan lương-y Gullie.

Thành chủ thứ thuốc này là ông: PAUL GAGE FILS, nhất hạng bác chủ y sinh, đường GRANELLE ST GERMAIN nhà số 32, ở tại thành PARIS, và trong các nước thuộc địa có bán.

CÓ MỘT MINH NHA NÀY CÓ QUYỀN
 THAY MẶT CHO NHÀ ĐỨC SÙNG VÀ LÂM XE MÁY
 TẠI TRẦN St-Etienne
 Mà thôi

MARS F. MICHEL, CAFFORT Successeur & đường Calmet số 36 SAIGON

Có BÀN SÙNG và đủ kiểu. BÍ, THUỐC, BÀN, XE MÁY, ĐỒNG-HỒ và đồ NỮ-TRANG. ĐỒ ẠC TỰ LẠI GIÁ RẺ

Lưu-Châu muốn mua vật chi thì xin đi thơ như vậy

M. F. MICHEL, CAFFORT Successeur, 36 rue Calmet. — SAIGON

Saigon — Imp de l'Union
 L'Administrateur Gérant: NGUYỄN-VĂN-CỬA